

[Kirkeministeren]

bød jeg dem spontant til en samtale herom. Når denne samtale har fundet sted, vil jeg tage arbejdsgruppens sammensætning – eventuelt en anden organisering af arbejdet – op til overvejelse.

Jeg har tilkendegivet de protesterende kvindelige præster – og gentager det gerne her – at det er afgørende for mig, at undersøgelsen ikke kan behæftes med tvivl om saglighed. Jeg ønsker tværtimod, at undersøgelsen bliver tilbundsående og ærlig. I alle andre spørgsmål undersøgelsen vedrørende er jeg åben over for velbegrundede forslag.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 56

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 56, der var stillet af Carsten Andersen (SF) til socialministeren, den 14. oktober 1987 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til *socialministeren* (13/10 87) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvornår kan det forventes at socialministeren og skatteministeren kan blive enige om visse beskatningsspørgsmål vedrørende ydelser fra fonde og andre velgørende institutioner?«

Begrundelse

På et spørgsmål til ministeren den 4. august 1987, hvori spørgeren beder ministeren oplyse, om socialministeren og skatteministeren kan blive enige om en ordning, således at ydelser fra fonde og andre velgørende institutioner med socialt øjemed fritages for indberetning til skattevæsenet og fritages for kildeskat, svarer ministeren den 2. september 1987, at regeringen er ved at finde en løsning på disse fondsspørgsmål.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 2:

Forhandling om industriministerens skibsfartspolitiske redegørelse 1987 af 7. oktober 1987.

(Redegørelsen anmeldt 7/10 87. Redegørelsen givet 7/10 87. Beslutning om forhandling 7/10 87).

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg vil takke industriministeren for den redegørelse, vi har fået, og som er en samlet beskrivelse af dansk skibsfart. Redegørelsen bygger på industriministerens hvidbog om skibsfartens konkurrenceforhold, en hvidbog, der igen bygger på Rederiforeningens henvendelse fra september 1986 til regering og Folketing. Det vil altså sige, at det i høj grad er Rederiforeningens vurdering af situationen, der ligger til grund for redegørelsen, og at det er Rederiforeningens forslag til løsninger, som industriministeren fremlægger.

I redegørelsen understreges betydningen af den valutaindtjening, som rederierhvervet har. Det er vores tredjestørste erhverv, og det er klart, at det så er nødvendigt, at vi ser på dets problemer.

Det nævnes, at der i 1985 var en valutaindtjening på 22 mia. kr., det er brutto, og retfærdigvis har ministeren også redegjort for, at der er nogle driftsomkostninger i fremmed valuta, så vi kommer ned på en nettoindtjening på ca. 5 mia. kr. Noget tyder på, at dette beløb bliver lavere i 1986, og hertil kommer også, at skibsfartens andel af udgifter på betalingsbalancen, f. eks. til renter til udlandet, ikke er medtaget, så nettoprovenuet er nok lavere end det, der er angivet. Jeg siger ikke dette for at bagatellisere erhvervets betydning, men det, der er interessant, er selvfølgelig nettotalerne og ikke bruttotalerne.

Redegørelsen peger også på de konkurrenceforhold, som er bestemt af udlandet, og de skal altså rettes op ved indenlandske foranstaltninger. Det kan være ganske naturligt, at det bliver gjort, men spørgsmålet er, om det er rimeligt, for de frie konkurrenceforhold – faldende priser og lavere indtjening – skulle jo have været en regulerende faktor; det har imidlertid ikke været tilfældet.